

drøfte Foranstaltninger, der kan skønnes ønskelige til Fremme af danske Erhvervsinteresser. Vi har stillet dette Forslag, fordi vi har den Opfattelse, at den kommende Tid vil blive en saadan, at Landets Erhvervsforhold vil stille store Krav til Rigsdagens Evner paa dette Omraade, og at det derfor er ønskeligt, at der her i Rigsdagen skabes et centralt Organ, ligesom man ser det ske rundt omkring i andre Parlater i Verden i disse Aar. Jeg kan i den Henseende være ganske enig i de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Drachmann derom fremførte.

Med Hensyn til Lovforslagets Afsnit V, om en Formueafgift, fremførte jeg ved første Behandling store Indvendinger mod Forslagets Form, nemlig med Hensyn til de Regler, hvorefter Afgiften paalagdes, og dernæst med Hensyn til Anvendelsen af de Beløb, der kan ventes at indkomme ved denne Formueafgift. Jeg sagde, at vi kunde indrømme, at en Afgift af dem, hvem Kronestigningen har bragt en mægtig Fordel, var retfærdig, men vi fandt ikke, at Forslaget, som det var affattet, imødekom denne Tanke, tværtimod, Lovforslaget vilde, hvis det blev gennemført, som det var stillet, medføre, at Skat blev paalagt mange, som havde haft Tab ved Kronestigningen. Jeg anførte derfor, at der foruden de Fradrag, som Ministeriet havde foreslaaet, maatte gøres Fradrag ogsaa med Hensyn til Driftskapital for de forskellige Erhverv, og at der endvidere burde tages et Hensyn til de Formuer, som ikke var vokset i Tiden siden Krigen Begyndelse indtil nu. Jeg er glad ved, at Socialdemokratiet og den høje Regering under Udvalgsbehandlingen har kunnet slutte sig til de Betragtninger, som da blev fremført, saaledes at de socialdemokratiske Medlemmer sammen med det radikale Venstres Medlemmer har kunnet stille Ændringsforslag paa dette Omraade, der medfører, at der, foruden at der skal ske Fradrag paa Formuer, der er anbragt i fast Ejendom, tillige skal ske Fradrag paa Besætning, Inventar, Lagre, Skibe og den Art Driftskapital, og at der endvidere skal ske Fradrag paa Formuer, der ikke er steget siden 1914 og ikke er over 200 000 Kr.

Under Udvalgsbehandlingen har vi fremført fra vor Side, at der kunde opstaa Uretfærdighed ved denne Formueafgift paa et andet Punkt, idet den nemlig efter Forslaget skulde opkræves paa Grundlag af Formueopgørelsen pr. 1. Januar 1926. Dette vil kunne medføre i et Aar, hvor der navnlig vedrørende Ejendomme og Varer er sket store Værdiforskydninger, at der opkrævedes

Formueskat af Personer, som netop havde tabt meget betydeligt i indeværende Aar. Den højtærede Finansminister har deroverfor anført gode Grunde for, at det vilde være praktisk overordentlig vanskeligt at lægge Formueansættelsen pr. 1. Januar 1927 til Grund. Men for at imødekomme den Tanke, vi her havde fremført, har man foreslaaet gennemført ogsaa den Ændring, at det 15 pCts Fradrag, der var foreslaaet, forhøjes til 20 pCt., og at der endvidere indsættes en Bestemmelse om, at hvis Formuen væsentligt formindskes i Aarets Løb, er Finansministeren bemyndiget til at nedsætte eller eftergive den paagældende Afgiften.

Jeg sagde, at vi havde endvidere en anden Opfattelse vedrørende Formueskattens Anvendelse. Vi maatte for vort Vedkommende for at gaa med til denne Formueafgift hævde, at den fortrinsvis skulde anvendes til Lettelse af andre trykkende Skattebyrder i Samfundet til Gavn for Produktionen. I Overensstemmelse dermed foreligger der fra det radikale Venstre et Ændringsforslag om, at de tre Fjerdedele af Formueskattens Provenu skal overføres til Kommunerne for at muliggøre Skattenedsættelse, idet den ene Fjerdedel af Formueskattens Indbringende vil være tilstrækkelig til at dække de af hele Kriselovgivningens følgende Tilskud, der omfattes af vort Forslag. Vi foreslaar endvidere, at af de Penge, der paa den Maade overføres til Kommunerne, skal de to Trediedele fordeles til Kommunerne efter de almindelige Regler, som gælder i Henhold til Loven af 1903, medens den ene Trediedel foreløbig skal forbeholdes til at imødegaa de særlig vanskelige Forhold, der kan opstaa i Kommunerne i det kommende Aar, hvor Skatteevnen helt kan tænkes at svigte.

Det sidste Forslag, jeg her har nævnt, om at overføre et saadant betydeligt Beløb for at muliggøre Lettelse af Skattebyrden i Kommunerne, har jeg lagt Mærke til har vakt stor Forbitrelse i de to Partier, Venstre og det konservative Folkeparti. Jeg synes, at de to ærede Partier skulde spare deres Forbitrelse, thi jeg tror, at de kommer til at fortryde den Modstand, de øver heroverfor. Man skulde ikke tro, det var muligt, at saa mange Medlemmer af det konservative Folkeparti og af Venstre, der er med til at øve denne Modstand, staar det praktiske Liv saa nær, som de dog maa gøre, naar de ikke er klare over, at de finansielle og skattemæssige Forhold rundt om i Landets Kommuner er i en saadan Udvikling, at man roligt kan sige, at de Vanskeligheder, der herigennem vil opstaa, lader sig ikke